

Thơ Tàn Trước Lá Rụng

Mùa Thu mà không lạnh! Nói khác: Nóng quá chừng. Có thể còn cháy rừng? Hay rừng vẫn còn cháy?

Đường không có xe chạy. Xe bus vàng cũng không! Chính phủ chưa đồng lòng / cho học trò đi học!

Phố xá im phẳng phắc. Nếu bán không người mua. Không ai dư thì giờ / xếp hàng dài giãn cách...

Đi chợ thì quá mệt! Xếp hàng và xếp hàng. Mặt luôn đeo khẩu trang...không cần gì son phấn!

Cảnh đời không chen lấn...thấy không là văn minh! Ngược lại thấy bực mình mà làm sao cãi lộn?

Cũng không ai từ tốn...nói chuyện dù chuyện trời, nói về sự chuyển dời / của khí hậu chẳng hạn!

Ngày mùa Thu, buổi sáng / đã nóng như buổi trưa! Chưa bao giờ mà thơ / lại tàn trước lá rụng!

Chưa bao giờ đời sống...thấy không còn nên thơ! Tự dưng hai mắt mờ...có thể rừng còn cháy?

Có thể nghe đâu đấy / tiếng chim kêu thật buồn! Tiếng chim buổi hoàng hôn / của ngày hôm qua sót...

Cẩn môi nghe ngọt ngọt.

Còn gì để cẩn đâu!

Trần Vấn Lệ